

щото въ онова врѣме нѣмало ни театра, ни балове, нито маскарады, ни таквызь хора' като днешны-тѣ дѣто отиватъ мъжѣ и жены да гледатъ и безочляво и безсрамляво, и така къдѣ на друго мѣсто ако не въ черквж що е можала любопытна-та дѣвойка да погледа на чловѣцы-тѣ? Подирь обѣдъ всякога Невѣнка раздавала по нѣколко пѣ-нязи на божацы-тѣ и тѣй отхождала при тейка си и съ рѣжнж любовь му цѣлувала рѣкж. Старецъ-тѣ плакалъ отъ радость като гледалъ дщериж си че отъ день на день ставала по-хубава и по-мила, и не знаялъ какъ да благодари Бога за таквжзь неоцѣненнж дарбж и таквозь съкрови-ше що му далъ. Невѣнка сѣдала край тейка си или да шѣе иѣщо, или да плете и да ниже мѣниста. Нѣжний-тѣ роди-тель искалъ да гледа какъ работи, но вмѣсто рѣкодѣлие-то гледалъ на самж-тж Невѣнкж, и съ отеческо умиленіе ся наслаждавалъ. Читатели, знаете ли вы по собственъ опытъ родителскы-тѣ чувства? Ако още не знаете, а то поне напомнѣте си какъ ся наслаждаватъ ваши-тѣ очи и какъ ся милкуватъ на джхавый-тѣ карамфилъ, на шереный ширбой или на бѣлж-тж ясеміж, които сте вы посадили и отрастили, и съ какво удовольствіе вы бы разгледвали шярове-тѣ имъ и листовце-тѣ имъ, и колко ся радвате кога казвате: *Това цвѣте е мое, азъ сѣмъ го садилъ, прашилъ, поливалъ и отрастилъ!* Напомнѣте си и знайте че на баща-та е още по-весело да гледа на милж-тж си дщериж и съ удовольствіе да казва: *тя е моѣж!*

Почти всякога слѣдъ обѣдъ, бояринъ-тѣ полегну-валъ да си почива, а Невѣнкж пращалъ съ помайчимж ѣ да ся расходи въ градины-тѣ или по зелены-тѣ лжкы край рѣкж-тж, дѣто сега ся намѣстены цыганскы катуны и не-работяна земя. Невѣнка беряла цвѣтя та гы редаля на кыт-кы, или залгана слѣдъ пѣстрж нѣкоѣж пеперудж тичала по-дирѣ ѣ дано ѣж хване, или сѣдала на трѣвж-тж дѣто ѣ ся видѣло пс-хубаво мѣсто та ся наслаждавала на благоуха-